

Главацька Ю.О.

студентка,

Науковий керівник: Бурлака О.С.

кандидат юридичних наук, доцент,

Навчально-науковий інститут

заочного та дистанційного навчання

Національної академії внутрішніх справ

ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ШЛЮБНОГО ДОГОВОРУ

У сучасному українському суспільстві спостерігаються економічні зміни, міняються життєві цінності. Роль подружжя в побуті, а також права та обов'язки визначає матеріальна сторона сімейного життя. Скільки сімей – стільки й способів життя. Як витратити гроші, як розподілити домашні обов'язки, як користуватися і розпоряджатися майном, організувати догляд і виховання дітей – вирішувати кожній подружній парі між собою. Ні якихось обов'язкових постулатів, інструкцій, ні спеціальних рецептів бути не може. Головне полягає в тому, щоб такий стан речей влаштував обох. За допомогою шлюбного договору подружжя може обумовити порядок несення кожним сімейних витрат, визначити майно, яке буде передано кожному з подружжя у разі розірвання шлюбу, подружжя може визначити і способи участі у доходах один одного.

Інакше кажучи, шлюбний договір – це закон для двох.

Шлюбний договір психологічно не всіма громадянами сприймається позитивно. Вважається, що у шлюб вступають виходячи не з матеріальних, а з особистих обставин, тобто по любові. Але у житті трапляється різне, і один з подружжя, а іноді і обидва жалкують, що своєчасно не визначились з тими чи іншими умовами шлюбних відносин. Тому можна стверджувати, що укладання шлюбного договору – це явище не антиморальне, а цілком соціально-справедливе, його слід застосовувати.

Згідно Сімейного кодексу України шлюбним договором регулюються тільки майнові відносини між подружжям. Особисті відносини цим договором регулюватися не можуть. Це могло б призвести до порушення прав людини [3].

Останнім часом юридична наука зосередила свою увагу на дослідженні шлюбного контракту як угоди, яка не обмежується сферою дії сімейних обов'язків. Тобто мається на увазі співвідношення правової природи шлюбного контракту і звичайних цивільно-правових угод. Так, на думку М. Антокольської щодо шлюбного контракту, неможливо довести його специфічну сімейно-правову сутність, яка відмежовує його від цивільно-правових договорів, а тому він є цивільно-правовою угодою з певною специфікою [1, с. 114]. Таку точку зору підтримали інші автори. З цього приводу І. Жилінкова зазначила, що, як і будь-який інший цивільно-правовий договір, шлюбний контракт має істотні особливості, котрі дозволяють розглядати його як самостійний вид договору [2, с. 117].

Основними положеннями шлюбного договору є те, що шлюбний договір укладається у письмовій формі і підлягає обов'язковому нотаріальному посвідченню; шлюбний договір може бути укладений як до, так і в період шлюбу, проте вступ в силу піде тільки з моменту державної реєстрації шлюбу,

тому не варто плекати ілюзій щодо договору, нотаріально засвідченого вами заздалегідь: він не породжує ніяких наслідків, а майно, придбане до реєстрації шлюбу, буде вважатися власністю особи, яка його купує; предметом шлюбного договору, можуть бути тільки майнові права та обов'язки подружжя, це означає, що включення в договір таких умов, як регулювання особистих немайнових відносин між подружжям, права та обов'язки подружжя по відношенню до дітей, обмеження будь-яких прав дружини (чоловіка) натомість на що надається іншим чоловіком зміст і обраний правовий режим майна подружжя, є незаконним і буде суперечити чинному законодавству. Змінити режим спільної власності подружжя може, встановивши у шлюбному договорі режим часткової, спільної, роздільної власності на майно, придбане під час шлюбу. При цьому майно, яке належало подружжю до шлюбу, не може включатися у шлюбний договір, за винятком випадків, прямо передбачених законом.

Специфіка шлюбного договору полягає в його триваючому характер, в зв'язку, з чим законодавець передбачає можливість зміни його основних умов, після якогось проміжку часу, інакше в складанні даного контракту не було б сенсу.

Практика укладання шлюбних договорів поки що не знайшла широкого застосування в нашій країні. І справа не в тому, що його застосування актуально для родин з високим рівнем добробуту, прошарок яких не велика. А швидше за все, тому, що правовий нігілізм і породжує його інформаційний вакуум, не дають більшості людей скористатися реально належними їм правами.

Список використаних джерел:

1. Антокольская М.В. Лекции по семейному праву: Учеб. пособие. – М.: Юристъ, 2005. – 114 с.
2. Жилинкова И.В. Брачный контракт (договор). – Харьков: «Ксилон», 2001. – 117 с.
3. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2947-14/page2>

Когут Ю.Р.

студентка,

Науковий керівник: Тараненко С.М.

доцент,

Черкаський національний університет

імені Богдана Хмельницького

СУДОВИЙ ЗАХИСТ ПРАВ СПОЖИВАЧА У ВИПАДКУ НЕЯКІСНОГО НАДАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СЬОГОДЕННЯ

Неякісне надання житлово-комунальних послуг стало «злободенною темою» в українському суспільстві. На сьогодні, скарги споживачів на неякісне обслуговування їх комунальними службами – серед лідерів звернень громадян у наглядові органи та на доступні «гарячі лінії».